

ŠOLARČEK

Glasilo OŠ Voličina, ISSN C505-0820

Šolsko leto 2015/16

23. oktober 2015, letnik XVI

št. 169, naklada 400 izvodov

Plesna skupina OŠ Voličina na finalni državni prireditvi *Pika miga* v Velenju

V nedeljo, 11. 10. 2015, so člani plesne skupine OŠ Voličina nastopili na finalni prireditvi plesnih skupin *Pika miga*, ki je bila v kulturnem domu v Velenju. S plesom *Slišim gib* so se predstavili kot eni od 30 najboljših, ki so se uvrstili na zaključno prireditev JSKD RS. Vsem nastopajočim: Daši Capl, Maši Čuček, Neji Hadžiselimovič, Saši Letonja, Nejc Letniku, Katarini Munda, Primožu Petku, Žigi Pulku in Sari Rojs ter mentorici Mojci Vogrin Pivljakovič čestitamo za odličen nastop (*več na strani 3*).

Iz vsebine

3 Šolski parlament	7 Zgodba iz šolskih klopi
3-4 Šege in navade ob praznovanjih	9 Naši najmlajši – Snežinke
5 Zakaj so bratje in sestre?	10 Rokomet

oš voličina

OŠ Voličina, Sp. Voličina 82, 2232 Voličina, tel.: (02) 729 57 50, fax: (02) 729 57 51,
e-pošta: os.volicina@guest.arnes.si, spletna stran: <http://www.os-volicina.si>

D topdom
skupina

TRGOVINA HAUPTMAN

...da bo lažje graditi in kmetovati

Selce 74, 2232 Voličina

Tel.: 02/ 729 13 50, fax: 729 13 54

**Trgovina z gradbenim in
s kmetijskim materialom
ter z montažo stavbnega pohištva**

Žipo

Živinoreja, poljedelstvo
Lenart d.o.o.

2230 Lenart, Šetarova 21

Tel.: 02/ 720 07 80; fax: 02/ 720 07 86

E - pošta: zipo@amis.net

KLASMETAL d. o. o.

Proizvodno, trgovsko in storitveno podjetje
Spodnja Voličina 88 a, 2232 Voličina
SLOVENIJA

tel.: +386 (0)2 729 09 30

fax: +386 (0)2 729 09 31

GSM: 031 346 668

e-pošta: klasmetal@siol.net

splet: www.klasmetal.si

SI: 57087822

FotoTone
OKVIRJANJE PO
NAROČILU
500 Butik uokvirjanja
RAZLIČNIH LETVIC

info@foto-tone.si
FOTO TONE d.o.o., Trg osvoboditve 1, 2230 Lenart, Tel.: 02/ 729 02 80

Kmetič
RESTAVRACIJA KMETIČ

Alenka Breznik s.p.
GSM: 031 321 207

OLJARSTVO FRAS
Fras Jožef s.p.
Sp. Voličina 119, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 86 89, GSM: 041/ 538 178

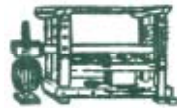
INSTALACIJE HAUPTMAN

storitveno in trgovsko podjetje, d.o.o.

Kraigherjeva ulica 19F
2230 Lenart v Slov. goricah

M: 051 651 244

BAR ORNIK

Selce 72, 2232 Voličina

Alenka Breznik s.p., GSM: 031 321 207

www.vinskatrta.si
gostilna pizzerija
Vinska trta
Boštjan Fekonja s.p.
Sp. Voličina 80a, 2232 Voličina, Tel.: 02/729-27-72

Kurnik
KURNIK TRANSPORT d.o.o.
Sp. Voličina 82, 2232 Voličina
tel.: 02 720 80 20, fax: 02 720 80 21
www.kurnik-transport.si

Igor Alatič s. p.
GSM: 041 375 859
e-mail: igor.alatic@triera.net

OZVOČEVANJE PRIREDITEV

ALMAJA d.o.o.
Jurovska cesta 23
2230 Lenart
Cvetličarna
MAJ
02/729-0-350

Frizerski Studio *Sijaj*

Dušan Lorbek s.p.
Sp. Voličina 81, 2232 Voličina

Tel.: 041 533 400

Saubermacher
za življenja vredno okolje
Slovenija

ŽAGARSTVO
VOGRIN

IGOR VOGRIN s.p.

Dolge Njive 17, 2232 Voličina

Tel.: 02/ 720 83 55 GSM: 041/ 722 197

STORITVE Z LARNO IN TEŽKO MEHANIZACIJO

JOŽE DRUŽOVIČ s.p.
DOLGE NJIVE 6, 2232 VOLIČINA
GSM: 031/495-298
info@druzovic.com

STORITVE Z LARNO IN TEŽKO MEHANIZACIJO

TRGOVINA IN SERVIS Z RAČUNALNIŠKO IN BIROOPREMO

MakroTeam d.o.o.
www.makroteam.si

ILAUNIGOVA ULICA 5, 2230 LENART V SLOV.GORICAH
Tel.: 02/729-25-40, 040-410-451

Vrtnar d.o.o.

Branko in Valentina Golob
2254 Trnovka vas 38b

Tel.: 02 757 94 16

GSM: 041 507 035

Splet: <http://vrtnardoo.si>

POMURSKI SEJEM

ufi
Approved
Event

**MARIBORSKI
VODOVOD**
JAVNO PODJETJE D.D.

fa maik
GLOBAL LOGISTICS

Finalno srečanje plesnih skupin

Šolska plesna skupina je nastopila na državni reviji plesnih skupin *Pika miga*. Še toliko bolj veseli dejstvo, da smo edina OŠ, ki ji je letos to uspelo. Povzemam besede državne predstavnice JSKD, ge. Nine Meško: »Vsi, ki so se uvrstili na ta festival, so primer, kako je potrebno ustvarjati s plesalci in iz njih privabiti najboljše.«

Najprej smo se predstavili na območnem srečanju, ki je bilo meseca marca v Unionski dvorani. Strokovni svetovalec nas je uvrstil na regijsko srečanje v Murski Soboti. Na razgovoru sem slišala kar nekaj dobrih nasvetov, ki sem jih vključila v koreografijo.

Na naše veliko presenečenje pa smo meseca junija, tik pred koncem šolskega leta izvedeli, da se bomo meseca oktobra srečali s plesalci na državnem srečanju. Veselje je bilo neizmerno.

Zelo ponosna sem na rezultat, ki je plod sodelovanja s skupino. Koreografijo smo namreč oblikovali skupaj, seveda pa sem izkoristila močna področja vsakega posameznika.

Še enkrat čestitam mojim Plesnim lutkam!

Zahvaljujem se staršem, ki so nas vzpodbujali na državnem srečanju in ravnatelju g. Antonu Gozniku, ki nas je spremljal na vseh srečanjih.

Mojca Vogrin Pivljakovič

Kulturni dan

Učenci 1. a in 1. b razreda smo imeli 19. 10. 2015 kulturni dan. Obiskali smo NKB, matično knjižnico

in glasbeno šolo v Lenartu. Spoznali smo delo v ban-ki. Obiskal nas je Dindin, ki nam je poklonil brisačo in balon. Ogledali smo si knjižnico in prisluhnili pravljici Repa velikanka. V glasbeni šoli smo spoznavali različne instrumente, glasbeno teorijo, prepevali ob spremljavi klavirja in si ogledali prostore v njej.

Učenci 1. a in 1. b razreda

Šolski parlament

V torek, 6. 10. 2015, smo se mladi parlamentarci udeležili šolskega parlamenta v Lenartu. Letošnja tema parlamenta je Pasti mladostništva. Na začetku smo se igrali igro intervju. Potem smo si ogledali film, ki je bil posnet po knjigi Dnevnik nabritega mulca: Pasji dnevi. Film govori o dečku naših let, ki med počitnicami zaide v težave. Med filmom so za nas dobro poskrbeli in nam ponudili kokice, čips in številne pi-jače. Jaz osebno sem v udeležbi posebej užival.

Nik Belčič, 8. b

Šege in navade ob praznovanjih

Od srede, 30. 9. 2015, do petka, 2. 10. 2015, smo na šoli izvajali dejavnosti tedna vseživljenjskega učenja in medgeneracijskega sodelovanja, ki smo ga poimenovali Šege in navade ob praznovanjih. Dejavnosti so bile uvrščene v program prireditev ob 25-letnici Dnevov evropske kulturne dediščine v Sloveniji.

V treh dneh so učenci sodelovali v različnih ustvarjalnih delavnicah, ki so bile povezane s kulturno dediščino naših krajev, šegami, z navadami in praznovanji. Srečali so se s folkloristi Kulturnega društva Sveta Ana, si ogledali predelavo lanu Turističnega društva Destrnik, tekmovali v šaljivih kmečkih igrah, pletli izdelke iz šibja in slame, izdelovali lesene izdelke slovenske kulturne dediščine, igrali v skečih iz starih časov, vezli prtičke, peli slovenske ljudske pesmi, pripovedovali slovenske ljudske pripovedke, kuhali in pekli avtohtone jedi, izdelovali rože iz papirja in risali slovenski ornament ter peli, plesali in se igrali slovenske ljudske igre, šege in navade. Teden vseživljenjskega učenja in medgeneracijskega sodelovanja smo zaključili s prireditvijo v kulturnem domu.

Pri izvedbi dejavnosti so nam pomagali naslednji zunanji sodelavci: Žan Rola, Rok Kurnik, Urban Rajter, Tanja Kolar, Larisa Morandel (vsi TD Sv. Ana), Jože Horvat, Pavla Horvat, Nada Zupanič, Marija Jakob, Marija Fridl, Janez Fridl, Milena Bajec (vsi TD Destrnik), Olga Kocbek, Darja Ornik (obe aktiv kmečkih žena Voličina), Tatjana Pivec, Brigita Kurnik, Jožica Fras, Aleksandra Papež, Alojzija Rožman, Julijana Bračič, Olga Ornik, Slavica Vogrin, Janez Simonič in Janez Kurnik. Vsem zunanjim sodelavcem se najlepše zahvaljujem za pomoč pri izpeljavi zanimivih delavnic. Spoznali in naučili smo se veliko novega, ob tem

Posnetek zaključne prireditve: https://youtu.be/_gpFgZ5KBWE

pa smo se zabavali ter imeli lepo. Zahvaljujem se tudi učiteljicam in učiteljem: Mojci Vogrin Pivljakovič, Davorinu Žižku, Petri Šuman, Mateji Karneža, Kseniji Trinko, Jerici Ulbl, Branetu Laziču in Aleksandru Šijancu ter Martini Rajšp, ki ste v že omenjenih treh dneh izvajali dejavnosti oz. izpeljali delavnice.

Ravnatelj

plesali okrog stolov, dokler ni glasba ponehala. Nato smo se morali posesti na stole in tisti, ki je ostal brez stola, je izpadel. Pri drugi igri smo si podajali klobuke. Tretja igra pa je potekala tako, da smo se malo topli po zadnji plati. Nazadnje pa smo s fižolom in koruzo igrali mlin. Bilo je zelo lepo in zabavno.

Dora Egghart in Julija Sirk, 6. a

Posebni dnevi v tednu vseživljenjskega učenja

Na začetku meseca oktobra se je na naši šoli odvijal teden otroka. Učenci smo bili razdeljeni v skupine in različne delavnice. Najina skupina se je udeležila več delavnic, najprej smo prikazovali in igrali kmečke igre, šege in navade, nato smo izdelovali rože iz papirja in na koncu ustvarili likovni izdelek, in sicer slovenski ornament. V teh delavnicah je bilo zelo zanimivo, saj smo videli in se naučili marsikaj novega. V petek, ko so se delavnice zaključile, smo imeli kratko predstavitev v kulturnem domu, da smo lahko drugim pokazali, kaj smo delali in videli zanimivega.

Larisa Roškar in Klara Matjašič, 6. a

Igre, šege in navade

Nekateri učenci smo se v času medgeneracijskega druženja v tednu otroka udeležili delavnice z naslovom Igre, šege in navade. Skozi delavnico nas je vodila učiteljica Mojca Vogrin Pivljakovič. Alen Živko pa nam je igral na svojo harmoniko. Pri prvi igri smo

Ljudske pripovedke in pravljice

Od srede, 30. 9. 2015 do petka, 2. 10. 2015, smo imeli učenci številne delavnice. Ena izmed njih je bila tudi delavnica slovenskih ljudskih pripovedk in pravljic, ki jo je vodila knjižničarka Aleksandra Papež. Povedala nam je zgodbo, v kateri smo izvedeli, zakaj ima zajec kratek rep, nato pa smo se lotili izdelave lutk. To pripoved smo pretvorili v dramsko besedilo ter jo nato odigrali. Zadnjih nekaj minut smo se posekli v krog in prisluhnili še drugim slovenskim pripovedkam. Čas nam je minil zelo pravljичno.

Manuela Brunčič, 9. a

Leseni izdelki

V tednu vseživljenjskega učenja smo se udeležili delavnice Leseni izdelki slovenske kulturne dediščine. Izdelali smo veliko zanimivih lesenih predmetov, ki smo jih nato predstavili pred celo šolo. Npr. kozolec, voz, preša ... Kljub velikim težavam smo dobro opravili z delom. Delavnico je vodil učitelj Davorin Žižek. V delavnicah smo zelo uživali.

Žan Zorman, Urban Šuster in Alen Ruis, 6. a

Ajda Strmčnik Kranvogel, 3. a

Aljaž Sužnik, 3. a

Nadarjeni pujsek

Nekoč je živela prašičja družina, ki je bila zelo glasbeno nadarjena, a vsi so norčevali iz njih. Nekega dne je mlad prašiček zaigral na koncertu v filharmoniji. Od tistega dneva pujska ni nihče več jezil. Pujsek se je odločil, da bo igral klavir po celem svetu. Kamorkoli je prišel, so občudovali njegovo igranje. Nato je pomislil, da bi šel na tekmovanje. Ampak nihče ga ni hotel sprejeti, saj so mislili, da je navaden pujs. A potem so mu le dali možnost. Zaigraj je tako lepo, da so ga razglasili za zmagovalca tekmovanja. Še v istem hipu se je pujsek spremenil v mladeniča. Mogoče ga boste kdaj videli in slišali.

Tjaž Hadžiselimović, 2. a

Zakaj so bratje in sestre?

Sestre so tiste, ki ti pomagajo
in ti domačo nalogo razlagajo.
Včasih zaposlene,
a vedno so poštene.

Bratje niso nadležni
in včasih so nežni.
»Kje so moji zvezki?«
vpraša, ko se baše z zrezki.

Sestre so vedno angeli, zato
ker naredijo nalogo vso.
Kje je mama?
Sta z bratom doma sama?

Brat je na telefonu,
ko sestra poje po mikrofону.
Luč je končno posvetila,
ko mama domov se je vrnila.

Njihovo življenje lepo je,
ker imajo radi se.

Primož Petko, 5. a

Vidra in bober

Nekoč je živela vidra, ki je bila osamlejna, ker ni imela prijateljev. Naenkrat je pri reki Mir zaslišala zvok. Opazila je bobra. Iz debla si je naredil tobogan. Tudi vidra bi se spustila po toboganu. Vprašala je bobra. Bober ji je rekel, naj gre nesramnica vstran. Bila je žalostna. Bober se je drugič spustil in padel. Zlomil si je levo tačko. Vidra je hitro prihitela na pomoč in mu tačko zavila. Bober je spoznal, da je vidra zelo prijazna. Pustil ji je, da se spušča po toboganu. Vidra mu je zgradila še gugalnico.

Brina Bezjak, 2. a

Rdeča kapica

Rdeča kapica se zjutraj zbudi,
mama da ji košaro in z njo v gozd zbeži.

Nabrati mora še zdravilne rože,
da babica ne bo imela gubave kože.

Zdaj Rdeča kapica odpravi se k babici domov,
ko naenkrat v goščavi zasliši, hov hov.

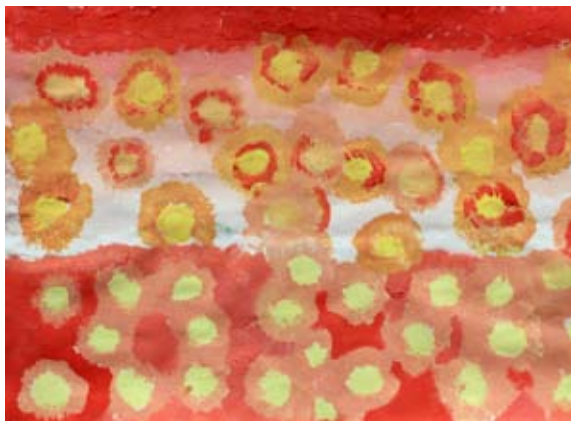
Rdeča kapica po poti drvi,
ko volk gre po bližnjici.

Volk potrka na babičina vrata
in se ne zmeni za kipec vrtnega škrata.
Babico poje in se smeji, he he he.

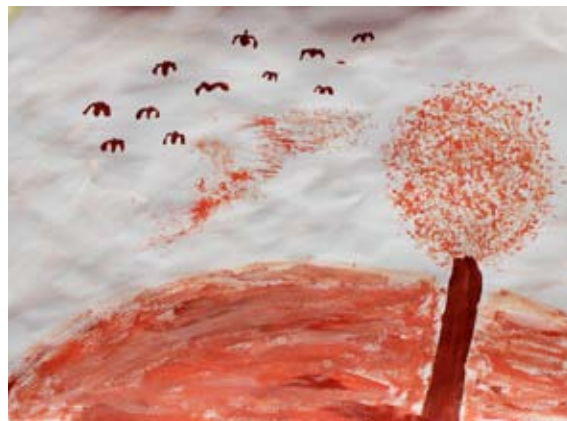
Zdaj Rdeča kapica do babice prispe
in kriči: »Tu sem, jeeee!«
Vstopi noter in ena, dva, tri,
Rdeče kapice več ni.

Volk je zdaj sit in zaspil,
nato ga lovec ustrelil.
Zdaj so rešeni in srečni vsi!

Blaž Sekol, 5. a

Saša Tkalec, 7. b

Eva Kurnik, 7. a

Po mnogih letih Ojstrovihar obišče Rozamundo

Minilo je mnogo let odkar je Rozamunda nazadnje videla Ojstroviharja. Vse do tega dne. Bil je lep sončen pomladen dan, ura je odbila devet in Rozamunda se je odpravila v cerkev, kjer je imela dopoldansko mašo.

Na poti v cerkev se je Rozamunda zaletela v davno pozabljenega Ojstroviharja. Ni bil več tako mlad in lep kot se ga je spominjala, vendar mu je v očeh še vedno sijal njegov pogum. Rozamunda, še vedno lepa, zala deklica, mu je zrla v oči in sramežljivo pozdravila. Ojstrovihar je ni prepoznal, zato se je vljudno opravičil in jo vprašal, če pozna Rozamundo, v katero je bil zaljubljen pred mnogimi leti. Rozamunda mu ni odgovorila, ampak se brž obrnila in kolikor je mogla stekla nazaj v samostan. Tam je prosila prvo nuno, ki jo je srečala, naj danes vodi mašo. Nuna se je seveda strinjala ter vzela mašo v svoje roke.

Po končani maši je nekdo potrkal na vrata Rozamundine sobe. Razmišljala je, kaj naj naredi, če je to Ojstrovihar, kaj naj mu reče, kako naj se vede ... Še vedno je nekaj čutila do njega, ampak glede tega ni bila povsem prepričana. Odkar ga je pred tremi urami srečala na poti v cerkev, nenehno razmišlja nanj in se sprašuje, zakaj neki je prišel sem. Sto in ena misel ji je rojila po glavi. Ko se je zbrala, je sramežljivo rekla: »Naprej!«

Vrata so se počasi odprla in za njimi je stal postaven Ojstrovihar. Pozdravil jo je in ji rekel, da jo mora prositi za nasvet. Rozamunda ni vedela, kako mu naj pomaga, zato je zaenkrat raje poslušala. Ojstrovihar ji je žalostno pripovedoval njegovo nesrečno zgodbo, kako sta se on in Lejla sprla, ker se je Lejla na skrivaj dobivala z drugim moškim in da je čisto na dnu, saj se mu ne sanja, kaj naj naredi. Rozamunda ga je s sklonjeno glavo poslušala. Ko je Ojstrovihar zaključil s svojo zgodbo, jo je z upanjem v očeh vprašal: »Rozamunda, prosim pomagaj mi.« Rozamunda je molče strmela v belo steno, medtem ko je Ojstrovihar čakal,

da bo spet slišal njen prelepi glas. Nazadnje se je Ojstrovihar opogumil in ji rekel, da bi rad, da je spet tako kot je bilo včasih in da mu je za vse res žal, Rozamunda se mu je uprla in odločno rekla: »Mogoče res sem sama kriva, da sem te sploh poslala po njo in mogoče bi se vrnil, če bi me zares ljubil, ko pa končno ugotoviš, kako je biti osamljen, pa prideš iskat pomoč k meni? Mislim, da ti enostavno ne morem oprostiti za vsa ta leta samote. Najbolje, da greš nazaj domov in da se nikoli več ne vrneš.« Rozamunda si je oddahnila, saj se ji je ob teh besedah, ki jih je izrekla, kamen odvalil od srca. Vstala je, odločno pogledala Ojstroviharja, odšla iz sobe ter zaloputnila z vrati. Ojstrovihar pa je žalostno zrl čez majhno okno in dojemal, kaj se je ravnokar zgodilo. Tako se Rozamunda in Ojstrovihar nikoli več nista videla. Rozamunda je ostala v samostanu, Ojstrovihar pa je osamljen živel v svoji veliki in mogočni graščini.

Po mojem mnenju bi Rozamunda lahko dala Ojstroviharju še eno priložnost. Po drugi strani pa se Rozamunda tudi ni motila o njegovem obnašanju in mogoče je prav, da se je tako končalo, saj nikoli ne veš, kaj te lahko doleti. Sicer pa ljubezen je ljubezen, nikogar ne moreš prisiliti, da nekoga ljubi, če ga ne. Čeprav je ljubezen lepa, te v njej lahko še vedno čaka kaj bolečega.

Tina Pliberšek, 8. a

»Le čevlje sodi naj Kopitar«

Nekega lepega sončnega jutra sem vstal iz postelje in odšel na sprehod v gozd.

S seboj sem vzel zvezke za matematiko, da bi se lahko učil za test, ampak nisem vsega razumel. Čez nekaj časa sem postal zelo nemiren, ker sem mislil, da se ne bom vsega naučil in da ne bom dobil dobre ocene. Čez čas sem zaslišal šumenje, zato sem se ustrašil, ampak prišel je majhen deček. Vedel sem, da bova postala dobra prijatelja. Ampak sem se motil. Deček je bil na prvi pogled zelo prijazen in ljubezniv. Ime mu je bilo Žan. Mislil je, da je najpametnejši in da vse

Sara Rojs, 5. a

Marko Serbec, 5. a

ve. Že po treh minutah mi je postal zelo nadležen in takoj sem se ga hotel znebiti. Žan mi je vzel zvezke in mi začel razlagati, kako morem računati izraze, risati trikotnike in še marsikaj. Nisem vedel, kaj naj naredim. Nisem ga hotel nagnati. Po štirih dolgih urah druženja z njim, ko sem mislil, da mu je zmanjkalo glasu, pa je že imel predavanje o živalih in rastlinah. Potem pa sem imel vsega dovolj, rekel se mu, naj odide h komu drugemu in naj ima pri njem dolgočasna predavanja. Žan je v tistem trenutku hitro odhitel in ni bil več najpametnejši. Takrat sem si oddahnil, da ga ne bi več srečal, sem hitro vzel v roke zvezke in odšel proti domu.

Še danes se spominjam svojega izraza, ko sem se razjezil na Žana, spominjam pa se tudi, kako se je Žan prestrašil in odhitel domov. Vem, da večina prijateljev, ki jih poznam, ne mara takšnih ljudi, ki mislijo, da vse vedo. Vem tudi, da noben ni najpametnejši in da vsi ne moremo vsega vedeti. Zato večina ljudi sovraži, takšne, ki mislijo, da so »vsevedci«. Tudi Žan se je tega naučil, da ne ve vsega in šele sedaj sva dobra prijatelja.

Jan Mastinšek, 8. b

Zgodba iz šolskih klopi

Veliko zanimivih reči se ti lahko zgodi v šoli ali pa tudi drugje. V dogajanje si lahko vključen sam ali pa nekdo drug. Odvisno od tega pa je, ali je na boljšem tisti, ki je vpleten, ali pa nekdo, ki samo opazuje.

Maja je bila verjetno najbolj iznajdljiv človek, ki sem ga poznala. Zнала se je izpeljati iz dogajanja kot kača. Še danes se spomnim dogodka, ko je svojo iznajdljivost obrnila sebi v dobro. Bil je ponedeljek ... oh, komu le so všeč ponedeljki? Zjutraj se s težavo vstanem, oblečem in tako naprej. Ko končno zaspana pridem v šolo, jo zagledam. Majo, seveda. Sedi ob mizi s še drugimi sošolci in pomaha, naj prisedem. »Si se učila matematiko, slišal sem, da je grozno zapleten ta test,« me vpraša Žiga, takoj ko se usedem. Pogledam ga z izbuljenimi očmi skupaj z Majo. »Kakšen test?« ga

vprašava v eno. Razloži nama, da je učiteljica povedala, da pišemo preverjanje en teden prej kot dogovorjeno. Zgrabi me panika. Na matematiko še pomislila nisem. Pogledam Majo. Na njenem obrazu pleše znan izraz, ki ga ima vedno, ko se nečesa domisli. Pove nam najbolj trapast načrt, ki sem ga kdaj slišala. Svojo roko hoče oviti, da bi izgledalo, kot da se je ravno poškodovala in učiteljico prepričati, da pod nobenim pogojem ne more pisati. Vsi za mizo se začnemo smejeti, ampak ona nas pogleda z mrkim pogledom in se odpravi proti ženskem stranišču. Vprašujoče se pogledamo in ne zapravljamo časa. Imamo še natanko dvajset minut časa, da se matematiko naučimo do popolnosti. Čez približno petnajst minut pride Maja nazaj z ovito desno roko, ki izgleda zelo prepričljivo. Sede za mizo, se nasmehne in reče, da se je z učiteljico zmenila, da lahko preverjanje piše čez dva tedna. Za nič ne bi stavila, da res ne bo ocenjena danes. Začne zvoniti in s tem se odpravimo k matematiki, Maja še vedno s povito desnico. Stopimo v razred, kjer nas že čaka učiteljica in nam razloži kriterije, pove pa tudi, da bo Maja pisala drugič. Na hitro jo pogledam. Na obrazu ima naslikan ponosen nasmešek. Mine 45 minut in s preverjanjem sem konec. Priznam, bil je kar težek, ampak mislim, da sem ga izpeljala. Mineta dva tedna, kar pomeni, da je tudi Maja zdaj na vrsti, da bo ocenjena. Sama sem pisala prav dobro, s čimer sem zelo zadovoljna, saj je večina ostalih pisalo slabše. Maja je prepričana, da bo dobila najboljšo oceno, vendar se moti, no, ne popolnoma. Pisala je dobro in bila prav zadovoljna, ni bilo po njenih pričakovanjih, vendar ji je ustrezalo.

Iznajdljivost je sposobnost, ki marsikoga reši iz težav. Biti iznajdljiv, pomeni, da se še v najhujši situaciji izpelješ po neki poti, čeprav ti za to manjka sposobnosti, pameti in izkušenj. Biti bistroumen pa pomeni, da se znajdeš, ampak na podlagi teh naštetih stvari. Več mi pomeni bistroumnost, saj si pri tem vsaj prepričan, ko imaš pri iznajdljivosti večinoma le srečo.

Sara Holdinar, 9. a

Nuša Kurnik, 8. b

Iva Šuman, 7. b

Moja Lola

Da mi dolgčas ni,
moja Lola poskrbi.

Lola morski je prašiček,
ki po kletki divja kot fiček.

Brina Bezjak, 2. a

Zgodba iz šolskih klopi

Vsi smo se že kdaj znašli v situaciji, ko smo zaradi laži zašli v težave. Včasih smo imeli srečo in smo se uspeli rešiti s svojo bistrumnostjo ali iznajdljivostjo, včasih pa ne. Podobno se je zgodilo tudi Tinčku.

Tinček ni bil kaj prida učenec. Ni bil kratke pameti, le učiti se mu ni dalo. Velikokrat si je rekel sam pri sebi: »Zdaj se bom pa šel učiti, da bom dobil dobro oceno.« A ponavadi ga je tik pred učenjem premamilo kaj drugega, npr. njegova najljubša oddaja na televiziji, druženje s prijatelji, računalniške igrice, socialna omrežja ... In je takoj pozabil na učenje.

Nekega dne v decembru, ko so imeli na urniku zgodovino, se Tinčku ni ljubilo poslušati tisto tečno staro učiteljico, kot jo je sam poimenoval in je raje klepetal s prijatelji. Učiteljice, ki sploh ni bila tako zelo stara, je opazila Tinčka in njegove prijatelje in ker je bil on najglasnejši, ga je presedla drugam, k njegovi »piflarski« sošolki Ančki. Ančka je skoraj vedno vse znala in imela je skoraj same petice. Pri fantih ni bila posebej priljubljena, klicali so jo piflarka. Tinček je

nejevoljno prisedel k njej. Učiteljica, ki je imela uro preverjanja, mu je čez nekaj časa postavila težko vprašanje, na katerega ni znal odgovoriti. Ančka, ki je bila zelo prijazna, mu je zašepetala odgovor. Učiteljica je bila presenečena, ker je Tinček znal odgovoriti na njegovo vprašanje in ga je radovedno vprašala: »Tinček, a si se le začel učiti?« »Ja, veliko sem se učil,« se ji je zlagal. »Ah, super!« je vzkliknila učiteljica. »Potem te pa lahko kar vprašam za oceno. Pridi pred tablo.« Tinček, ki ni pričakoval tega, je bil prestrašen. Počasi je odšel k tabli. Ni hotel dobiti enke in ni hotel, da učiteljica izve, da se ni učil. Trepetajoče je stal pred tablo in čakal na učiteljičino prvo vprašanje. Ni vedel, kaj naj stori. Naenkrat pa mu je v glavo šinila ideja. Prijel se je za trebuh, si pokril usta z roko in stekel iz razreda. Tekel je tako hitro, da je pri tem enkrat celo nehote padel. Učiteljica, ki ni vedela, kaj se dogaja, je vprašala, če ga gre kdo iskat. Javila se je Ančka, ki je vedela, za kaj gre. Ko se je vrnila, jim je pojasnila, da je bilo Tinčku slabo (čeprav mu v resnici ni bilo) in je najverjetneje imel virozo. Tinček je kasneje šel domov, saj se je pretvarjal, da je bolan. In ker je imel doma ogromno prostega časa, se je naučil zgodovino in se naslednji teden v šoli sam javil ter dobil odlično oceno, z Ančko, ki ga je rešila, pa sta postala prijatelja.

Iznajdljivost in bistrumnost sta pomembna, a v Tinčkovi zgodbi je bolj pomembna Ančkina bistrumnost, saj drugače Ančka ne bi vedela, kaj se dogaja s Tinčkom. Pomembna pa je tudi Tinčkova iznajdljivost.

Larissa Vogrin, 9. a

Snežinke

V skupini Snežinke smo najmlajši otroci. Smo novinčki v vrtcu, vendar smo hitro usvojili vrtčevsko rutino. Najraje se igramo, veliko se razgibavamo, gledamo slikanice, igramo tudi že z našimi instrumenti in prepevamo. Lepi jesenski dnevi nas vabijo na prosto, kjer se sprehajamo, igramo in opazujemo spreminjanje narave v tem letnem času. Jesen nas je bogato

obdarila, zato z veseljem spoznavamo jesenske pridelke. V tednu otroka smo se več družili tudi z otroki iz ostalih skupin. V vrtcu nas je obiskal policist, obiskali smo gasilski dom, vzgojiteljice pa so nam pripravile lutkovno predstavo *Igrače imajo najraje otroke*. Skupaj z vzgojiteljicama Lariso in Mihaelo poskrbimo, da je vsak dan prav poseben in prijeten.

Slika 1: Sadna malica

Slika 2: Razgibavanje

Slika 3: Piki iz slikanice nam zaželi lep dan.

Slika 4: Ansambel Snežinke

Slika 5: Spoznavamo jesenske pridelke.

Slika 6: Policist na obisku

Slika 7: Obiskali smo gasilski dom.

Slika 8: Odmor za malico na igrišču

Otroci in vzgojiteljice skupine Snežink

Rokomet

Rokomet je moštven šport z žogo. Na igrišču sta dve moštvi s sedmimi igralci (šest igralcev in vratar). Vsaka ekipa ima na klopi še rezervne igralce, lahko tudi štiri uradne osebe, vključno s trenerjem. Poleg njega so običajno še njegov pomočnik, vodja ekipe in zdravnik. Nihče od uradnih oseb ne sme vstopiti na igralno površino brez dovoljenja sodnika.

Cilj igre je spraviti žogo v nasprotnikov gol. Zmaga tista ekipa, ki zadene več golov nasprotniku v dveh polčasih po 30 min.

Rokomet je ena najhitrejših moštvenih iger na svetu. Njihov cilj je doseči čim več golov, pri čemer napadalci žogo lahko vodijo ali si jo med seboj podajajo, dokler si ne ustvarijo priložnosti za strel na gol z aktivno igro. Ko žogo izgubijo pred golom okrog svojega kazenskega prostora, ustvarijo obrambno igro.

Rokomet se igra na 40 metrov dolgem in 20 metrov širokem igrišču, z golom na vsaki strani. Gol je pravokotne oblike in ima razdaljo med vratnicama tri metre, v višino pa meri dva metra. V голу je tudi napletena mreža, ki je spletena tako, da žogo spusti v gol, kjer pa jo zadrži. Vratarjev prostor je označen s polkrožno črto, ki je od gola oddaljena šest metrov. Črtkana črta, ki je od gola oddaljena devet metrov, pa označuje prostor za izvajanje prostega meta. Med tema črtama je na sredini še črta za izvajanje sedem-

metrovke.

Čas trajanja tekme na uradnih tekmah za moške in ženske starejše od 16 let je dvakrat po trideset minut z desetminutnim odmorom.

Da sama igra poteka nemoteno, jo vodita praviloma dva sodnika.

Sodnik lahko zahteva prekinitev igre (time out) po lastni presoji: ob morebitni poškodbi igralca, če žoga odide daleč iz igrišča, če se pri izvajanju sedemmetrovke menja vratar, če je storjen prekršek in se igralca izključi iz igre za 2 min, če je potrebno pobrisati tla ipd.

Sodnika pri svojem delu uporabljata sodniške značke, ki jih je 18, rumen in rdeč karton ter piščalko.

Pred vsakim izvajanjem kateregakoli izmed metov, mora igralec preden met izvede, zavzeti pravilen položaj, držati žogo v roki in stati s stopalom na tleh. Met je izveden, ko žoga zapusti roko izvajalca!

Pri rokometu poznamo razne mete: začetni met, stranski met, vratarjev met, prosti met, sedemmetrovka.

Rokomet mi je všeč, ker mi o njem pripoveduje mama, saj ga je igrala v osnovni šoli. Prav tako ga je igral naš družinski prijatelj, znani bivši igralec celjskega kluba Celje Pivovarna Laško in slovenske reprezentance, Roman Pungartnik.

<http://goo.gl/xkcpMj>

<https://goo.gl/AJFEib>

<http://goo.gl/6PEZc>

<http://goo.gl/cGSQo3>

Kaja Hubernik, 7. b

LEŠNIK ZEMLJIČ

LEŠNIK & ZEMLJIČ d.o.o. lesnik-zemljic@leze.si
Turistična agencija LEZE www.leze.si
Mariborska cesta 16 tel.: 02 720 55 48
2235 Sv. Trojica GSM: 030 300 138

AVTOŠOLA

AVTOBUSNI PREVOZI

TALEZE

Naročite se na www.junior.si!

Siva Čaplja

Gostišče - Trnovska vas

Tel.: 02 75 75 400

www.gostiscesivacaplja.si

- malice, kosila
- ribje in mesne jedi
- sladice in pizze

poroke, abrahami,
rojstni dnevi, ...

Hiša gurmanskih užjtkov

SKALA

GRADBENIŠTVO IN STORITVE
Z GRADBENO MEHANIZACIJO

DRAGO KEREK s.p.

Sp. Žerjavci 53, 2230 Lenart
Tel.: 041 650 488

optiprint

NAJEM BARVNIH TISKALNIKOV IN MULTIFUNKCIJSKIH NAPRAV

**KO JE NAJEM CENEJŠI
OD NAKUPA TISKALNIKA**

041 630 496 www.najemtiskalnika.si

ELEKTRO Jože Spevan s.p.

Mariborska cesta 10, 2230 Lenart

Tel. 041 515 537

e-pošta: spevan@siol.net

Kmetija Spevan

Selce 89, 2232 Voličina *Jagode so naša strast*

KOMUNALA SLOVENSKE GORICE

Lipovec d.o.o.

varnost in zdravje pri delu,
svetovanje, varstvo pred požarom

Ptujska 18, 1000 Ljubljana
tel.: 01 436 71 66
fax: 01 236 16 03
mobi: 041/051 698 172

Sintal KONCERN

TBP

TOVARNA BOVDENOV IN PLASTIKE

TAMES

TRGOVINA INŽENIRING, STORITVE

Ormoška cesta 14, 2250 Ptuj
tel.: 02/778-10-11, fax: 02/775-28-61

Izvedba elektro, strojnih in plinskih instalacij. Montaža klimatskih,
hladilnih in prezračevalnih naprav. Servis in montaža gorilnikov.

BAUMAN meso - izdelki LENART

Tel.: 02 72 07 353, 02 72 08 152
GSM: 041 755-925

PCMobil, servis računalniške opreme in storitve
Igor Kmetič s.p.
Selce 23a, 2232 Voličina

GSM: 041 473 951
E-pošta: info@pcmobil.si
web: www.pcmobil.si

- računalniški servis na domu in v pisarni
- prodaja računalnikov in računalniške opreme
- izdelava in oblikovanje spletnih strani,
- vizitk in spletnih trgovin po ugodnih cenah
- programiranje - registracija in gostovanje domen
- instalacije računalniških omrežij, videonadzora,
- alarmna, antenski sistemi in elektroinstalacije

BIROCENTER

POOBlašČENI SERVIS
Canon

- papirnica
- prodaja birotehnike
- servis fotokopirnih strojev
- prodaja novih in rabljenih strojev
- dajanje strojev v najem
- digitalni tisk
- dotisk na razne materiale
- lasersko graviranje

M. Potočnik s.p., Kraigherjeva ul. 4a, Lenart, ☎ 72 90 202

Copy Center

fotokopiranje in razmnoževanje

č-b in barvno fotokopiranje in printanje do XXL,
izdelava nalepk vseh vrst in velikosti,
digitalni tisk, razne vrste vezav, plastificiranje,
dotisk na razne materiale, lasersko graviranje,
izdelava vabil in vizitk, zlatotisk, ...

M. Potočnik s.p., Kraigherjeva ul. 1, Lenart, ☎ 72 90 200

KLJUČAVNIČARSTVO

Janko LORBER s.p.

Sp. Voličina 80
tel.: 041 558 853

BERNJAK GRADBENIŠTVO

gradbene storitve d.o.o.

Industrijska ulica 28, 2230 Lenart

Tel.: 02 / 720 04 00 e-mail: info@bernjak.si
Fax: 02 / 720 04 01 Splet: www.bernjak.si

NADA

TRGOVINA S ČEVLJI

Jurovska c. 6, 2230 LENART
Tel.: 02/729 20 20, fax: 02/729 20 22

MURŠEC

MURŠEC d.o.o. in
Roman MURŠEC s.p.
Jurovska cesta 7
2230 LENART

info@servis-mursec.si
www.servis-mursec.si
Tel.: 041/687-765
Tel.: 041/337-919
Faks: 02/729-26-67

KMETIJA KOCBEK
Zg. Voličina 28, 2232 Voličina
041 856 814

Letra

Transportis

Slovenija

letra@triera.net

Galerija

Alex Fekonja, 3. a

Ines Tašner, 7. a

Neja Hadžiselimović, 5. a

Tit Šuman, 9. a

Hana Pivljakovič, 7. b

Blaž Sekol, 5. a

Osnovna šola Voličina ima na začetku šolskega leta 2015/16 vpisanih 239 učencev, od tega se dve učenki izobražujeta na domu. Vrtec je začelo obiskovati 77 otrok v petih skupinah. V tem šolskem letu se prvič na OŠ Voličina vsi učenci od 1. do 9. razreda učijo vsaj dve uri tujega jezika na teden. V šolskem letu 2015/16 se v vseh slovenskih osnovnih šolah nadaljuje uvajanje neobveznih izbirnih predmetov. Že ime samo pove, da starši učence lahko k tem predmetom prijavijo ali pa ne. Neobvezne izbirne predmete imajo v tem šolskem letu zraven učencev 4. in 7. razreda, kjer so se izvajali že v lanskem šolskem letu, tudi učenci 1., 5. in 8. razreda. V 1. razredu se izvaja neobvezni izbirni predmet angleščina. Veseli smo, da ste se vsi starši učencev 1. razreda odločili, da otroke prijavite k neobveznemu izbirnemu predmetu. Učenci 4., 5., 7. in 8. razreda, ki ste jih starši prijavili k neobveznemu izbirnemu predmetu, se zraven angleščine, ki je 1. tuji jezik, učijo 2. tuji jezik nemščina kot neobvezni izbirni predmet. Neobvezni izbirni predmet nemščina obiskuje 83 učencev od skupaj 119 učencev iz že omenjenih štirih razredov. Večkrat smo že poudarili, da je izdajanje šolskega glasila Šolarček posebnost OŠ Voličina. Zaradi zbranih sredstev sponzorjev in staršev donatorjev je šola bogata z didaktičnimi pripomočki in učili ter ima v šolski knjižnici pestro izbiro knjig. Za darovana sredstva se vsem najlepše zahvaljujemo. Strokovni delavci šole in vrtca si bomo še naprej prizadevali, da bodo dejavnosti in pouk potekali kakovostno. Spoštovani starši, tudi letos si želimo korektnega sodelovanja z vami na skupni poti vzgoje in izobraževanja vaših otrok oz. naših učencev. **Ravnatelj mag. Anton Goznik. Pri ustvarjanju glasila sodelujemo:** Iva Šuman, Tajda Hamler, Katarina Leš, Jan Mastinšek, Tamara Kurnik, Dominik Petko, Tina Perko, **mentorica in lektorica:** Ksenija Trinko, **prepisovanje literarnih strani:** Silva Dokl, **računalniška postavitev:** Dani Sajtl. Šolarček izhaja zadnji šolski dan v mesecu. V šolskem letu izide 10 števil. Brezplačno ga prejmejo vse družine, katerih otroci obiskujejo vrtec oz. šolo, sodelavci in upokojeni delavci šole, častni občani Občine Lenart (Alojz Peserl, dr. Elizabeta Muršak, msgr. dr. Franc Kramberger, mariborski nadškof, Bogdan Šavli in Martin Bezgovšek), vsi sponzorji, ustanoviteljica šole - Občina Lenart, Zavod Republike Slovenije za šolstvo OE Maribor in Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport.